

fremtrædende ydre Kjendemerker; som saadanne kan man da formentlig ikke sætte andre end de i Paragraferne angivne Indretninger til Lokalets Forsyning med kunstig Varme, i Reglen Kaffelovne eller Komfurer. Det vil herefter blive endnu klarere end tidligere, at Spørgsmaalet om, hvorvidt det er stridende mod Loven faktisk at benytte til Beboelse et Lokale, der efter Bygningsloven ikke maa indrettes til Beboelsesrum, i hvert Fald ligger udenfor Bygningslovens Omraade forsaavidt, at det ikke henhører under Kontrol af Bygningsmyndighederne, der alene have at paase, at Bygningerne ere indrettede overensstemmende med Bygningslovgivningens Forskrifter.

Til §§ 27—28.

Forslagets § 27, svarende til Loven af 1871 § 6, har i 1ste Stykke udtrykkeligt henlagt Prøvelsen af Fundamentets Forsvarlighed til Bygningsinspektøren, hvis Skjøn saaledes under Rekurs til de højere Bygningsmyndigheder bliver det Afgjørende. Paragrafens 2det Stykke har navnlig i 2det Punktum i ikke ringe Grad stærket Fordringerne til den Maade, hvorpaa Kjælderne skulle værnes mod Indtrængen af Fugtighed. 2det man bemærker, at der her er Tale ogsaa om saadanne Kjældere, der ikke indrettes til Beboelse, skal man kun tilføie, at navnlig den sidste Passus, hvorefter Kjældernes Ydermure blive at opføre „paa en mod Indtrængen af Fugtighed sikrende Maade“, skuldes et af Borgerrepræsentationen vedtaget Forslag.

Hvad angaar Forslagets § 28, der svarer til § 7 i Loven af 1871, da har denne Paragraf dels nærmere defineret Begreberne Formure, Vagnmure og Endemure, hvortil de forskjellige Regler knytte sig, dels nærmere afgjort, hvorvidt Kviste og Kjældere komme i Betragtning, forsaavidt som Murtykkelsen afhænger af Stagerens Antal. Den har fremdeles under Litra a gjort Reglen om Murtykkelsens vægende Spørrelse mere ubetinget i de Tilfælde, hvor der i de højere Stager anvendes større Murtykkelse end den minimalt foreskrevne, samt under Litra b givet et System af Regler for Fordringerne til Formurens Modstandskraft, forsaavidt denne afhænger af Murpillernes Styrke.

Endelig er det i Litra d blevet overladt til Stadsbygmesteren at afgjøre, hvorvidt en ringere Murtykkelse end den ellers foreskrevne kan tilstøbes i Trappehuse, en Ordning, der vil fritage Ministeriet for Udsærdigelsen af en stor Mængde Dispensationer, som ubelukkende have støttet sig til Stadsbygmesterens af Bygningskommissionens tiltraadte Indstillinger.

Til § 29.

Fordringerne til Skillevægge, for hvilke Loven af 1871 indeholder Regler i § 12, ere ved Forslagets § 29 ikke ubetydeligt stærkede. Ministeriet skal indskrænke sig til at bemærke, at der

om disse Forslag, af hvilke det i 3die Punktum sidste Passus indeholdte styldes Borgerrepræsentationens Initiativ, forligger Enstemmighed blandt alle de sagtyndige Myndigheder.

Til §§ 30—32.

Forslagets § 30 har stærket den i § 30 af Loven af 1871 indeholdte Forskrift, forsaavidt som den kræver Brandmur, saasnart Bygningen ikke ligger mindst 4 Alen fjernet fra Nabogrunden, (i Loven af 1871 er Afstanden kun bestemt til 2 Alen), medens den til Gjengjæld indrømmer, at Enderne af Dragere eller Bjælker kunne indlægges i en Brandmur indtil $\frac{1}{2}$ Stens Længde fra Ydersiden. I Forslagets § 31 ere de tilsvarende Bestemmelser i Loven af 1871 § 31 forsaavidt stærkede, som Retten til at benytte en Brandmur som fælles for 2 Eiendomme betinges dels af, at Eiendommen opføres samtidig, dels af en Minimumstykkelse for Muren af 2 Sten, naar der gaar Ender af Bjælker eller Dragere ind i den, dels endelig af, at Træværk henhørende til den ene Bygning skal være mindst $8\frac{1}{2}$ Tomme fra Træværk henhørende til den anden. Forslagets § 32 stemmer ganske med § 32 i Loven af 1871.

Det bemærkes endnu ved dette Afslut, at Forslaget ikke indeholder nogen til Loven af 1871 § 33 svarende Bestemmelse. Om Ophævelsen af den Bygningskommissionen ved denne Paragraf indrømmede Ret til at tilstøbe Borttagelsen af Brandmure mellem sammenlagte Eiendomme have alle Myndigheder været enige.

Til §§ 33—36.

I Forslagets § 33 er det hjemlet Stadsbygmesteren at tillade ogsaa andre Materialer til Tagdækning, der skal træde i Stedet for Sten eller Metal, end Tagpap eller Tagflis, som Loven af 1871 § 34 alene omhandler. Med Hensyn til Tagkviste har Forslagets § 34 dels indrømmet en noget større Hvide i Falsen end Loven af 1871 § 28, nemlig 2 Alen 15 Tommer i Stedet for 2 Alen 9 Tommer, dels sat 3 Alen og 12 Tommer som Maximum for deres udvendige Hvide. Det sidste Punktum er tilføiet ved Behandlingen i Ministeriet, der i foresaldende Tilfælde har saonet den fornødne Bestemmelse i denne Henseende; den foreslaede Regel er stemmende med hvad der almindeligt iagttages i Pragis.

Forslagets § 35, den nugældende Lovs § 36, er kun deri forskellig fra denne, at den under Forbudet har inddraget udvendige Trappetrin, og at den har betinget Forbudet af Gjenstandens Afstand fra fremmed Grund, medens Loven af 1871 betinger det af den Bygnings Afstand, hvorpaa den paagjældende Gjenstand er anbragt.

Forslagets § 36 stemmer ganske med § 52 i Loven af 1871.